

KONCERTI U ŽUPNOJ CRKVI GORNJA STUBICA U 1992. GODINI

23. travnja 1992. Sv. Juraj, zaštitnik župe. U misi su sudjelovali kao gosti iz Zagreba: Radmila Bocek (sopran), Davor Rodić (bariton) i Eva Kirchmayer (orgulje). U večernjem koncertu katedralnog zbora iz Zagreba (dirigent dr. Vladimir Babuš) izvedena su slijedeća djela: F. Dugan: *Molitva*, K. Odak: *Svrši stopi moje*, R. Matz: *K suncu prosi vsaka roža*, M. Leščan: *Intrada i koral* (Orgulje: prof. H. Bledšnajder), A. Bruckner: *Locus iste*, D. Bortnjanski: *Sej denj*, J. Arcadelt: *Ave Maria*, Th. Dubois: *Fiat lux* (Orgulje: prof. H. Bledšnajder), B. Marcello: *Nebesa silna*, A. Marković: *Uzdah se u Gospodina*, A. Bortnjanski: *Bože svesilni*, G.F. Händel: *Aleluja*. Orguljska pratnja: prof. Hvalimira Bledšnajder.
4. listopada 1992. Na koncertu su izvedena djela J.S. Bacha. Orgulje: Ljerka Očić-Turkulin, a violončelo: Tanja Andreić.
18. listopada 1992. Koncert u čast francuskog ambasadora Georga Chenu-a i njegove supruge Bernardette prigodom dopreme humanitarne pomoći iz Aix en Province. Izvedena su slijedeća djela: Andrija Motovunjanin: *Frotola*, Franjo Bosanac: *4 ričerkara* za 2 violončela i *Frotola* za 2 violončela i orgulje, Vinko Jelić: *4 ričerkara* za 2 violončela, Valentin Haussmann: *8 poljskih renesansnih spletova*. Orgulje je svirala Ljerka Očić-Turkulin, a violončela Tanja Andreić i Jelena Očić.
8. studenog 1992. Koncert na orguljama uz sudjelovanje flauta. Izvedene su slijedeće skladbe: od J.S. Bacha 3 djela: *Herr Christ der einig Gottes Sohn*, *Wo soll ich fliehen hin*, *Nun komm heiden Heiland*, G.F. Telemann: *Suita a-mol* (flauta: Ana Butković), A. Vivaldi: *Koncert C-dur* (flauta: Ines Gvozdanić), S.B. Loeillet de Gand: *Allegro, Vivace*, D. Zipoli: *All' Elevazione*. Na orguljama je svirao Juraj Ivanić iz Gornje Stubice. To je njegov prvi koncert. Flautistice A. Butković i I. Gvozdanić su učenice 4. godine glazbene škole „Vatroslav Lisinski“ iz Zagreba.

Bilo bi poželjno da i ostale zagorske župe organiziraju koncerte poput župe G. Stubica i time pridonesu svoj udio glazbenoj kulturi Katoličke Crkve u Hrvatskoj.

J. IVANIĆ

Ne znam jesam li izvršio pretplatu za 1992. godinu? Ako nisam učiniti ću to što prije, ali prema ovogodišnjim cijenama. Ne isplati se biti zaboravljiv.

SPLIT

BOŽIĆ U SPLITU I OKOLICI

Ove je godine u Splitu i okolici došlo do prave poplave božićnih koncerata. Nažalost, za neke bi se mogao staviti prigovor da nisu bili u izravnoj funkciji obilježavanja ili slavljenja ovoga blagdana. Često sadržajna okosnica nije bila usklađena s naslovom, ili su glazbeni sadržaji s krajnje nevještim obradama ukazivali na nedostatak glazbenog ukusa onih koji su ih sačinili. Zbog svega toga koncerti su ponekad bili samo odraz dobrih namjera, a manje stvarni prilozii obilježavanju i slavljenju Božića.

Stolna crkva sv. Dujma postala je mjesto na kojem se finoćom i nježnošću pjesama pastoralnog ugođaja stvara atmosfera istinske pripreve za božićne blagdane. Tome je ugođaju puno pridonio marljivi Mješoviti zbor katedrale u zajedništvu sa svojim maestrom Don Šimom Marovićem. Oni su cjelovečernjim koncertom ispunjenim bogatim božićnim repertoarom uspjeli donijeti toplinu i radosti brojnim poklonicima svojega muziciranja (20. XII.). Na ovoj koncertnoj priredbi izveli su oko dvadesetak skladbi različite zahtjevnosti, ali s kreativnim uzbuđenjem koje uljeva povjerenje i osvaja slušateljstvo. Posebnom svežinom odlikovala su se izvođenja šestoglasnih moteta *Adeste fideles* i *Christus natus est* D. Bartoluccija. Kod ovih je skladbi zbor pulsirao skladno. Nisu mu u tome smetale kontrapunktske zavrzlake, već su valovi uzbuđenja linearnih ploha naprosto zapljuskivali prostor katedrale, u skladnom suzvučju artikuliranih glasova. Slične značajke iskazali su angažirani članovi ovoga zbora i kod predstavljanja zbornih ulomaka iz Händelova oratorija *Mesija* (*Otkriće se, gle i Do Betlema*). Ona jednostavna lakoća i prozračnost kakvu posjeduje Ledererova pastorala *Kog' ste vidjeli pastiri* došla je ovoga puta do punog izražaja u blagim izričajnim tenzijama. Bilo je trenutaka predaha, kakve su označili Josip Bubić, tenor i Joško Alajbeg, bas kroz angažirano izvođenje Zajčeve pastorale. Kroz čitavo vrijeme ovog koncerta, č. s. Mirta Škopljanac-Mačina je realizirala orguljsku pratnju s puno pažnje i vještine.

Već slijedećeg dana (21. XII.) na istom se mjestu oglosio vokalni ansambl *Chorus Spalatensis* i Gradski zbor „Brodosplit“. Bilo je u njihovim izmjeničnim nastupima onoliko uzbuđenja koliko je potrebno da osvoje simpatije i povjerenje brojnog slušateljstva.

Izuzmu li se skupni nastupi na zaključenju ove koncertne priredbe (*U se vrime*), te uzbuđujući eho efekt što su ga ranije postigli u razdraganom predstavljanju skladbe „Rorando coeli“ J. C. Vodnanskog, nastupi ova dva vokalna sastava bili su kroz cijelu večer nezavisni. Ipak, ista idejna osnova njihova programa i srodan doživljaj što su ga proizvodili tijekom koncerta činili su ovu priredbu jedinstvenom po ugođajnosti.

„Brodosplit“ se predstavio s osam skladbi u blagim izričajnim gradacijama. Uvodne dijelove njihova programa činili su od ranije poznati sadržaji *Otče naš* V. Lisinskog i *Ave Maria* J. Arcadelta. To dakako nije utjecalo na gubitak izvedbene

svježine. Posebno lakoćom i čuvstvenošću zračilo je njihovo tumačenje skladbe *Missus veni* J. Juratovića a nježnošću *Tiha noć* F. Grubera. Prilikom izvedbe posljednjeg djela naročito se dojmio solistički nastup tenora Branka Kljakovića, koji je na trenutke dostizao vrijednost nevinog dječjeg pjevanja. Zborom je nenametljivo, ali sigurno ravnao stalni zborovođa Vlado Sunko.

Od nedavno „Splitski oktet” nosi naslov „Chorus Spalatensis”. Mjesto umjetničkog voditelja preuzeo je Don Šime Marović, zamijenivši nakon više od deset godina rada Don Petra Zdravka Blajića. S ovom promjenom uslijedile su dopune sastava, koji sada broji deset članova. U repertoaru njihova programa i dalje su, gotovo isključivo zastupljene skladbe crkvene ugođajnosti. Kod toga, u skladu sa osobnim afinitetima Mo Marović preferira djela polifone fakture. To ga ne priječi da s podjednakim interesom teži oživljavanju starije splitske glazbene baštine, koja i ne mora sadržavati takve značajke. Za ovu priliku, među inim je predstavio simpatičnu pastoralu starog splitskog kapelnika Benedetta Pellizzarija dopunivši predložak svojom orguljskom pratnjom. Ansambl je ovu jednostavnu, ali simpatičnu skladbu iznio u prozračnom raspoloženju i s pukom najvnošću s kojom je djelo prožeto. U skladu s ranijim opredjeljenjem u programu su bili zastupljeni gregorijanski napjevi (*Rorate coeli desuper* i *Jesus Redemptor omnium*). Iznijeti su s dosta duha, odmjereno u finom izričajnom skladu zauzetih pjevača. S posebnim oduševljenjem ansambl je realizirao „Koledra” (obrada Ljube Stipišića) u svjetlu velovaroškog tradicionalnog pjevanja. Pristalu orguljsku pratnju na razini svojih krajnjih izričajnih moći dala je č.s. Mirta Mačina-Škopljanac, kao flautistica, Marija Bašić te saksofonist prof. Josip Biskupović.

U pinakoteci samostana Gospe od Zdravlja (22. XII.) splitska pijanistica Vesna Podrug priredila je recital, koji kao da je imao za cilj prikazati njen talent i stupanj trenutačnih glazbenih dostignuća. Za početak predstavila je *Kromatsku fantaziju i fugu d-mol* J.S. Bacha s burnim akcentima na početku, uz dozirane preljeve kolorizma i tenzije koje ni u jednom trenutku nisu stvarale dojam zasićenja. U svemu tome bilo je dovoljno motorične živosti, koja se rasplamsavala u kontrapunktskim slojevima dobro ugođenih dionica.

Mlada je pijanistica već davno razotkrila svoju maštovitost i sklonost za opus L. van Beethovena. Njeno tumačenje *Sonate As-dur op. 110* lišeno konvencija, odisalo je svježinom i elegancijom, ali i poletom kakav dolikuje mladoj osobi. Uvodni stavak dočarala je u atmosferi koja je odisala čežnućem, ali su se iz tog smirenja povremeno pomaljale tamnije sjenke. Puno živosti i uzbuđenja pratilo je izvođenje drugoga stavka. Kao protuteža slijedio je bolni recitativo iz kojeg je izvirala duboko proživljena lamentacija. Pijanistica je svoju brižnost u oblikovanju općeg formalnog okvira posebno dobro istakla s reminiscentnim predstavljanjem teme fuge. Pri tome je linija raspoloženja postupno rasla dostižući uzbuđujuću himničnost na završetku.

U nastavku recitala, pitoreskno i temperamentno je izvela *L'isle joyeuse* C. Debussyja, te manje uvjerljivo, ali s dosta pianističke vještine *Fantaziju f-mol op. 49* i *Andante spianato e grande polonaise* Es-dur op. 22 F. Chopina.

Božićni koncert u HNK-u (23. XII.) uspio je privući pozornost splitskog slušateljstva, ali ne i njihovu naklonost. Pokušalo se prošlogodišnji koncert preslikati i valjda stvoriti programski uzorak, koji bi trebao važiti za buduća vremena. Službeni dio programa sastojao se od dva po trajanju izbalansirana bloka, utemeljena na djelima domaćeg i inozemnog podrijetla. Dodatak su činile pučke božićne popijevke uz nimalo pristalu orkestarsku obradu.

U prvom su bloku predstavljena djela splitskih autora: *U se vrime* za sopran i tenor solo, mješoviti zbor i orgulje P.Z. Blajića, *Te Deum* za muški zbor a cappella I. Paraća i *Aleluja* za mješoviti zbor i orkestar J. Miroševića. Koliko je bilo moguće dokučiti radilo se o praizdvedbama spomenutih skladbi. U osnovi treba pohvaliti ovakva nastojanja, jer su usmjerena afirmaciji domaćeg stvaralaštva. Međutim, po stilu i formi radi se o poprilično heterogenim djelima, koja su nažalost iznesena bez posebno kreativnog uzbuđenja. Djelomično je ovakvo raspoloženje izvoditelja razumljivo. U oblikovanju ovakvih koncerata redovito ide od poznatih ili prepoznatljivih naslova, kojima je pohvalno dodati poneko novo djelo. I da se kojim slučajem tako postupilo, zasigurno bi s punom izričajnom uvjerljivošću oživio jedan u nizu ponuđenih naslova. U ovako informativnom predstavljanju činio se interesantan Alleluia – refren J. Miroševića, dat u izmjenama nasljeđenih tehnika, slobodnije forme i harmonijskih slojeva.

Drugi programski blok bio je ispunjen ulomcima iz dobro poznatog oratorija *Messiah* G.F. Händela. Ne može se poreći da je odabir ulomaka bio promišljeno napravljen, ali zaista nema opravdanja za izvedbu na njemačkom jeziku. Kad se već odustalo od izvornog engleskog, moglo se slobodno prevesti i na hrvatski jezik. Od četiri solista, samo je Sveto Matošić zavrijedio istinske pohvale. Njegova je interpretacija ariosa bila ispunjena finom odmjerenošću, nakon čega je uzbuđujućim klijetjem nagovijestio mesijanske promjene unoseći u svoju interpretaciju svijetla obojenja i fleksibilna vokalna rješenja. Još po jedna arija pripala je ostalim solistima. Kod toga je Cynthia Hansell-Bakić, sopran bila previše suzdržana, Nelli Manuilenko, alt suočavala se s problemima u niskom registru, a Ivica Čikeš, bas nastojao je sve tehničke slabosti što su izrastale iz kompleksa arije, prekriti ljepotom svojega glasa.

Zbor je svojim nastupima oscilirao. U uvodnoj numeri, dosta slabosti ispoljili su tenori. Kasnije je dostignut popriličan stupanj sinkroniziranosti. Međutim, čuveni Alleluja jedva se mogao razaznati, kako zbog isforsiranosti u emisiji tona, još više zbog destrukcije neartikuliranih trubljača. Najviši domet dostigao je zbor u završnici izvodeći „Amen” s onom osjećajnošću kakva mu prema izvorniku pripada. Orkestar je bio solidno uravnotežen. Njegove vrijednosti ipak nisu mogle do kraja doći do izražaja zbog čudnog prostornog smještaja, kakav je uobičajen kod opernih izvedbi. Koncertom je ravnao Vladimir Kranjčević.

Tradicionalni *Susreti splitskih crkvenih zborova* i ove su se godine održali (27. XII.) u crkvi samostana Gospe od Zdravlja. Na ovoj glazbenoj svečanosti bilo je nazočno 6 pjevačkih zborova. Svaki je na programu imao po tri pjesme. Program njihovih nastupa činili su gregorijanski koralni napjevi, hrvatske pučke popijevke ili umjetničke pjesme različitog stupnja složenosti i glazbene obrade. Pjevalo se na latinskom, hrvatskom i njemačkom jeziku. Na početku se javio zbor č.s. milosrdnica, koji je sa svojom voditeljicom č.s. Mirtom

Škopljanac-Maćinom i ovoga puta priredio ugodno iznenađenje. Zadivilo je njihovo artikulirano muziciranje, koje se odlikovalo toplom smirenošću, kakvim je npr. dočaran koral *Puer natus*. Slijedili su manji mješoviti zborovi župe sv. Križa (voditelj č.s. Mirta Lišnjić) s ugodnom solisticom Mirjanom Boćinom, zbor sv. Frane (voditeljica č.s. Zorislava Radić) i zbor konkatedrale sv. Petra (voditelj Petar Zdravko Blajić) i zbor vrsnoći muziciranja izdigao se katedralni zbor sv. Dujma. Njihovom neprestanom usavršavanju dao je veliki doprinos Mo Šime Marović, neumoran u njegovanju vokalne polifonije, kakva je u svojoj uzbuđenosti i ovdje bila prisutna (Bartolucci). Najviše vokalnih poticaja demonstrirao je zbor Gospe od zdravlja. Najviše je uzбудio svježinom interpretacije petoglasne skladbe „Adeste fideles” u suradnji s dječjim zborom ove crkve. Kao vješt i sugestivan voditelj spomenutih zborova predstavio se fra Stipica Grgat. Ovo je bio ujedno i njegov inauguracioni nastup. Nakon više desetljeća plodonosnog rada fra Stanka Romca, preuzeo je ulogu voditelja zborova crkve Gospe od Zdravlja.

Malo što je vrijedno spomena u svezi s koncertom makarskih glazbenika u konkatedrali sv. Petra (4. I. 1993.). Prigovori na njihov nastup mogu se postaviti na više razina. U prvome redu dotiču se pitanja vremena i prostora. Naslovljavati neku priredbu „božićnom”, a uvrštavati u program svakojake tričarije od napolitanskih serenada do bečkih plesova, najblaže rečeno je neumjesno. Tim više što se sve to bez imalo savjesti izvodilo u posvećenom prostoru. No, time i nisu bile iscrpljene sve neukusnosti, koje su uglavnom odraz neznanja i pogrešnog koncipiranja programa. U ovoj se prigodi izvodio motet *Ave verum* W.A. Mozarta, a potom *Adeste fideles*. Posljednje djelo u nakaradnoj obradi koja predstavlja potpuni trijumf neukusa. Talambasalo se i lupalo, žestoko se puhalo u glazbala, pjevači su se iz petnih žila trudili ostati zapaženi ne po vrsnoći pjevanja, već po gromoglasnosti. Neodmjereno nadglasavanje u ionako hiperakustičnom prostoru konkatedrale, dojmilo se poput grmljavine koja je na trenutke nalikovala potpunom zvučnom kaosu. Takvo stanje vladalo je uglavnom tijekom izvedbe onog dijela programa u kojem su zajedno nastupali *Mješoviti zbor crkve sv. Marka i Gradska glazba Makarske*. Problemi su nastajali prvenstveno zbog ćudljive prirode nemuzikalnih aranžmana, koji su zbog svojih naočitih slabosti onemogućavali koordinirano djelovanje ova dva tijela. Naprosto, orkestarski zvuk prekrivao je ili naprosto prigušivao vokalni slog.

Na mjestima gdje je orkestar limenih puhača samostalno nastupao moglo se naći dosta kvaliteta, počevši od solidnosti pojedinih sekcija do ukupne ravnoteže i zvučne izbalansiranosti. Crkveni zbor ulijeva povjerenje glede brojnosti i sasvim je sigurno da bi sustavnim radom mogao predstavljati solidnu osnovicu glazbenoj afirmaciji Makarske koju je do sada stekao Gradski orkestar. Kao glazbeni voditelj spomenutih ansambala predstavio se Aleksandar Srzić.

Proslava Božića u Omišu bila je obilježena koncertom što su ga učenici i nastavnici Osnovne glazbene škole „Lovro Matačić” priredili u crkvi sv. Mihovila (26. XII.). Na toj jednosatnoj priredbi, koja je izmamila toplu podršku žitelja ovoga gradića, u središtu pažnje bili su polaznici I. i II. razreda

ove škole. Prevladavali su mladi glasovirači, ali uz njih su se javili gitaristi, violinisti, harmonikaši, klarinetisti, jedan saksofonist i trubljač. Među mnoštvom djece ima dosta istinskih glazbenih talenata, od kojih su se po zaljubljenosti u svoje glazbalo posebno isticali Ante Mimica i Martina Vuletić (glasovir), Hrvoje Terzić (gitara), Mate Kalajžić (trublja). Svi polaznici ove škole sudjeluju u radu Dječjeg pjevačkog zbora, na čelu kojega je prof. Rozarija Mimica. Za ovu priliku izveli su program od 6 skladbi, koji se je doimao zbog razdraganosti svih onih koji su učestvovali u njegovoj realizaciji. Posebno raduje to, što su u programu bile zastupljene skladbe St. Prepreka, koje je rijetko čuti u ovim krajevima (*Gloria i Tiha noć*).

Hvarski je ogranak Matice hrvatske (6. I. 1993.) u svojoj sredini upriličio mnoštvo zanimljivih predavanja i vrijednih kulturno-umjetničkih programa u tijeku božićnih blagdana. Posljednji program, na kraju ove uzbudljive 15-dnevnice obilježio je koncert crkvene glazbe u katedrali sv. Stjepana, pred velikim brojem oduševljenih posjetitelja. Na ovoj su priredbi nastupali birani glazbenici koji djeluju u najzapaženijim splitskim glazbenim institucijama. Oni su se udružili u komorni sastav od 20 članova, kojim je ravnao mladi dirigent Haris Zlodre.

Na početku koncertne priredbe posebno se isticala sopranistica Sanja Madunić. S dosta topline i izričajne preciznosti izvela je motet „Exultate, jubilate” W.A. Mozarta. Kod toga se posebno dojmilo vjersko uzbuđenje, praćeno duhovitim tonskim nijansama. Kod svega toga imala je neobično sugestivnu podršku razigranog orkestra i orguljašice Olge Račić. Izvedbena tenzija spomenutog sastava, djelomično je opala s narednom programskom numerom, odnosno kantatom *Jauchzet Gott in Allen Landen* J.S. Bacha.

Najviše se očekivalo od praižvedbe mise *Gaudens gaudebo* fra Bernardina Sokola. Ovo do sada nepoznato djelo, tragično umorenog skladatelja, opisuje možda najljepše stranice suvremenoga crkvenog stvaralaštva kod Hrvata. Ta glazba odraz je plemenitosti duha, velikog znanja i nepresušne skladateljeve moći. U navedenoj je misi nataloženo bogatstvo crkvenoga glazbenog nasljeđa, posebno gregorijanskog koral, koji čini jezgru mise. Uloga solista nije odveć eksponirana glede trajanja njihovih istupa. Više je to smiona refleksija raspoloženja pojedinaca koja se stapa sa zajednicom u vjerskom zanosu.

Četveročlani solistički sastav Sanja Madunić, sopran, Marija Boga-Verdes, mezzosopran, Sveto Matošić, tenor i Ivica Čikeš, bas, znalacki i s dosta umješnosti ostvario je svoje umjetničke zadatke kroz dozirane istupe kojima nije nedostajalo uzbuđenja. Četveroglasni mješoviti zbor u ovoj je prigodi bio zamijenjen oktetom. U svojim nastupima ovaj je sastav djelomično oscilirao, prvenstveno na mjestima pune ekspresivnosti. Ovdje je nedostajalo snage da se dostigne očekivani dinamički naboj, međutim na lirskim mjestima pružili su zorno tonsko uprizorenje prepuno smirujuće eteričnosti (npr. *Benedictus*). Orkestar je bio disponiran i velikim dijelom uravnotežen, uspješan u predstavljanju obilnog kolorizma partiture i vjerskog uzbuđenja kojim su do kraja ispunjene stranice ove izuzetno vrijedne partiture. Mladi dirigent Haris

Zlodre staloženim i jasnim kretnjama, ali prvenstveno potpunom angažiranošću u potpunosti je pomogao uspjehu koncerta.

Miljenko GRGIĆ

BOŽIĆNI KONCERT U SINJU

U organizaciji Ogranka Matice hrvatske u Sinju, a u nazočnosti većeg broja njenih članova i ljubitelja glazbe, održan je 27. prosinca s početkom u 18 sati u dvorani Franjevačkog samostana u Sinju prigodni božićni koncert. Tom su prilikom, shvativši ispravno jednu od svojih uloga – popularizaciju ozbiljne glazbe, organizatori pozvali komorni sastav, mahom splitskih glazbenika u sastavu: Sanja Madunić, sopran, Ana Krstulović-Domančić, flauta, Sanja Milić, oboa, Gordana Meštrović, violina, Tomislav Kurte, fagot, Jadranka Garin, orgulje, koji su svojim cjelovečernjim koncertom uveličali proslavu najljepšeg kršćanskog blagdana, u Sinju, gradu koji čini se, sve više otvara vrata brojnim kulturnim i glazbenim događanjima i koncertima.

Program večerašnjeg koncerta bio je sastavljen uglavnom iz djela baroknih skladatelja, kao i djela skladatelja glazbene klasike. U svom je spektru obuhvatio djela Vinka Jelića, J.S. Bacha, Johanna Rosenmüllera, Carla Philippa Emanuela Bacha, Francesca Bartolomea Contija, Domenica Cimarose, Josepha Haydna i W.A. Mozarta. Kao svojevrsni uvod u slušanje skladbi, glavni organizator koncerta, fra Josip Ante Soldo kratkim je povijesnim aspektom osvijetlio svaku točku programa istaknuvši pri tom najeminentnije odrednice skladateljstva svakog pojedinog autora.

Prvi u nizu baroknih skladbi na programu se ovog koncerta našao duhovni koncert – motet hrvatskog skladatelja ranobaroknog razdoblja Vinka Jelića naslovljen *Bone Jesu*. U interpretaciji sopranistice Sanje Madunić i uz continuo realiziran na flauti, oboi, violini, fagotu i orguljama ova je Jelićeva skladba zazvučala kao uvod u baroknu sonornost koju su glazbenici u potpunosti ostvarili u narednim dvjema Bachovim duhovnim arijama. Riječ je o arijama *Flött mein Heiland* i *Nur ein Wink* iz poznatoga Božićnog oratorija. Oživljavanju barokne ugođajnosti naročito je pridonijela prisutnost oboe i njenog nazalnog prizvuka. Interpretacijom Bachove glazbe došao je do izražaja smisao za polifono komorno muziciranje kojeg splitski umjetnici u potpunosti posjeduju, unatoč činjenici da sam tekst vokalne dionice povremeno nije bio u potpunosti razumljiv.

Weihnachtslied – Božićna pjesma, Carla Philippa Emanuela Bacha donijela je pravo osvježanje u ovom prvom programskom dijelu. Bržeg tempa, vedrog izričaja i svijetle zvukovne boje, ovaj je glazbeni broj u interpretaciji Sanje Madunić uz instrumentalnu pratnju zazvučao upravo onako kako sugerira stil ovog skladatelja; barokna pokretljivost, dinamika uz anticipaciju, po melodijskoj konturi, nešto jednostavnijeg rokoko stila lišenog guste polifone fakture. Čini se da se u ciklusu posljednjih skladbi ovog koncerta sopranistica u potpunosti oslobodila možda samo prividno prisutne nesigurnosti i sputanosti, i da je time pridonijela interpretativnoj kvalitativnoj gradaciji koncerta s težištem na njegovom drugom dijelu.

Motet *Gloria Patri* talijanskog skladatelja s kraja 18. stoljeća, Domenica Cimarose poslužio je kao pravi pokazatelj svih glazbeno-tehničkih sposobnosti koje Sanja Madunićima: izrazit smisao za oblikovanje melodijske linije (naročito one belkantističkog tipa, kakav utjecaj naziremo u ovom Cimarosinom motetu), jasna dikcija teksta te intonativna sigurnost.

Nakon izvedene Haydnove skladbe *Cantilena pro adventu*, kulminaciju ovog cjelovečernjeg koncerta predstavlja *Alleluia* iz Mozartova moteta *Exultate*. Pisana s težištem na vrlo zahtjevnoj, instrumentalno tretiranoj dionici soprana ova je skladba u potpunosti ocrta i pokazala sve kvalitete koje mladi splitski glazbenici imaju: preciznost u nastupu dionica, muzikalno osmišljavanje melodijske fraze. Sopranistica je kristalno čistim glasom, jasnim i logičnim vođenjem melodijske linije i intonativnom sigurnošću u nastupu pokazala da je svojim kvalitetama, ne zanemarujući pri tom interpretacije baroknih skladbi, ipak više orijentirana mozartovski galantnom glazbenom izričaju.

Završavajući prikaz ovog božićnog koncerta uputnim se čini istaknuti i muziciranje dviju članica ovog ansambla. Mislim time prvenstveno na oboisticu Sanju Milić i flautisticu Anu Krstulović-Domančić koje su se istakle kao instrumentalne solistice u ovom vokalnoinstrumentalnom korpusu.

Izuzetnom smislom za kolektivno muziciranje splitski su glazbenici ovim nastupom pokazali visok profesionalni nivo u pristupu interpretaciji djela.

Sinju i sinjskoj publici treba poželjeti što više ovakvih glazbenih doživljaja, a organizatorima dati veću podršku u misionarskoj ulozi promicanja i populariziranja ozbiljne glazbe, kao i u organiziranju koncerata ovakvog karaktera.

Hana BREKO

BLAGOSLOV ORGULJA I STO GODINA ŽUPSKOG ZBORA U KAŠTEL LUKŠIĆU

Niti dvadesetak godina nakon što je u Njemačkoj i Francuskoj počeo „cecilijanski pokret“ i niti desetak godina nakon što su u Zagrebu Cugšvert i Novak pokrenuli glazbeni časopis *Sveta Cecilija* u Kaštel Lukšiću je, prije sto godina (1892.), osnovano crkveno pjevačko društvo „Sveta Cecilija“; dvadesetak godina prije osnutka toga zbora župa Uznesenja BDM u Kaštel Lukšiću za svoju lijepu i prostranu crkvu naručila je orgulje kod talijanskog majstora Giuseppea Bergonija iz Chiarija koji je imao svoju orguljarsku radnju u Zadru.

U subotu 21. studenog, uoči blagdana svete Cecilije, zaštitnice glazbe i glazbenika, u lukšićkoj župskoj crkvi održan je svečani program u prigodi 100. obljetnice postojanja i neprekinutog djelovanja zbora „Sveta Cecilija“ i u prigodi blagoslova i kolaudacije temeljito restauriranih orgulja. Orgulje je restaurirao gosp. *Velimir Kostrovec* sa svojom ekipom iz firme „Harmonija“ koja ima sjedište u Ivanić Gradu. Blagoslov orgulja obavio je generalni vikar splitsko-makarske nadbiskupije *msgr. Tomislav Karaman*. Nakon *Lijepa naše* i pozdravnog govora mladog i agilnog župnika *don Ivana*